

Vabilo na naročbo.

O, da bi ne bilo treba pisati vabila! Nobena stvar nam ni sitnejša kakor ta. Če govorimo o dobrih stranéh našega lista, pravijo, da hvalimo sami sebe; če obetamo kaj za bodoče leto, pravijo, da se širokoustimo, mnogo obetamo in malo izpolnjujemo; če si želimo novih naročnikov, pravijo, da „naročnike lovimo“; če vljudno prosimo stare prijatelje, naj bodo zvesti, očitajo nam, da se jim ližemo . . . zares vabilo, to je križ ubogemu uredništvu! In vendar mora biti, pa še prav natančno. Dejali bi, da hočejo naročniki vsaj na pol že vedeti, kaj pride v list bodoče leto. Ako se véde uredništvo v vabilu skromno in pohlevno, morda porekó: Glejte, huda mu préde; še tega ne vé, kaj bo izdajal za naprej!

No, bodi kakorkoli: letos se nečemo niti hvaliti, niti obetati polnih košev povestij in pesmij in zlatih podob, niti rotiti Slovencev, da naj se vendar-le usmilijo siromačka, niti jih opominjati, kakšni naj bodo, niti klicati jih na vojsko zoper Turka, marveč pravimo samo:

Slovinci, vse kaže, domá in zunaj dóma, da je prišla naša ura: pokažimo, kaj smo, kaj znamo in kaj delamo! „Ne bodimo šalobarde“, ne skrivajmo se kot miši po luknjah, ampak na dan, rojaki, vsi kakor jeden mož, vsi kakor otroci jedne družine!

Ni nam treba razkazovati svojih načel; ni nam treba zagovarjati svojega dela, saj nas Slovenci poznajo. Le to jim povemo, da je za znaten napredek v prihodnjem letniku dovolj priskrbljeno in da hočemo s trdno voljo in z vsem trudom za Slovence storiti, kar moremo. Nič ne bobnamo, da se žrtvujemo, ne: še premalo storimo, ker volja je sicer dobra, a meso je slabo. Zato pa — pomoči, pomoči treba in sicer obilne pomoči.

Spisov bodočega letnika tudi zato ne maramo naštevati, ker si s tem preveč vežemo roke; to pa je listu v škodo. Nič nas ne skrbi, kaj bi deli v list, pač pa, kako bi deli v list vse to, kar imamo ali vanj deti želimo.

Tudi tukaj prosimo Štajerce, Primorce, Korošce: Ne bodite hudi na Kranjce, češ: v našem listu je vse le s Kranjskega, pa toliko in tako obširno! Počakajte vendar, saj nismo še pri kraju! Ali naj pride v jednom letniku vse na vrsto? Ali nimamo vsi jedne domovine? Če pridemo mi k Vam, pridemo domov; če pridete Vi k nam, pridete domov. Spretni domoljubi! Opišite vsako slovensko mesto, vsak znamenit kraj tako obširno, kakor je letos opisana naša zanimiva Loka, pa marljivo berite take spise: potem bo poznal Slovenec svoj dom in ga ljubil. Da nam zlasti Štajerci ne bodo zamerili, podali bomo čim najpreje več spisov o njihovi domačiji; ob jednom jih pa prosimo obilnejšega sodelovanja in krepkejše pomoči.

Zora puca, bit ée dana. Resne sedanje razmere nas kličejo na delo. Za resnico in pravico! Da se srečno snidemo v novem letu!

Naročnina za celo leto 4 gld. 20 kr., za pol leta 2 gld. 10 kr., za četrt leta 1 gld. 5 kr. Za dijake je naročnina 3 gld. 40 kr. na leto, 1 gld. 70 kr. za pol leta in 85 kr. za četrt leta. Za Ameriko je naročnina na leto 2 dolarja, za pol leta 1 dolar.

Uredništvo „Dom in Svet“-a.